

Ustavující sjezd KSČ v Obecním domě v Praze Karlíně.

Vedení stran KSČM a KSČ v čele s předsedou s. Vojtěchem Filipem a místopředsedy ss. Petrem Šimůnkem, Stanislavem Grospičem, Milanem Krajčou, Václavem Ortem a předsedkyní KV KSČM s. Martou Semelovou, vedoucím tajemníkem KV KSČ Praha ss. Romanem Blaško a Arnoldem Grepou položili kytice v místě založení strany v Národním domě v Karlíně.

Prohlášení KSČM k 100. výročí založení KSČ

Byl to „slavný den“, alespoň tak 16. květen 1921 okomentoval držitel Nobelovy ceny za literaturu a český básník Jaroslav Seifert. Stalo se tak díky etablování marxistické levice v Komunistickou stranu Československa a vymezení se proti umírněné sociální demokracii, jejíž vláda nepřinesla žádný viditelný posun v budování sociálních jistot a žádnou transformaci z kapitalistického světa do socialistického.

Komunistické a dělnické hnutí se tak ve svých počátcích muselo snažit o důsledně levicovou alternativu, aby se od ostatních stran odlišilo. Tato politika radikální odlišnosti se v kapitalistickém světě uplatňovala a uplatňuje v komunistických stranách dodnes a bude se uplatňovat i v budoucnu. V roce 1946 KSČ dokázala vyhrát volby a postupně v Československu prosazovat nový sociálně - ekonomický model – socialismus. Byl to výsledek velmi dobře promyšlené politiky, která se vyplatila. KSČM dnes usiluje o vybudování socialismu a ne o jeho navrácení.

Dočasná porážka socialismu v roce 1989 s sebou nesla návrat kapitalistických rozporů, se kterými bojujeme jako KSČM dodnes. Pevně jsme v roce 1990 štafetu důsledné levice a myšlenek socialismu. V historii KSČ je mnoho témat, ze kterých se musíme inspirovat, ale i poučit, je ale důležité také myslet na to, že komunistické hnutí bylo v očích širší veřejnosti velmi výrazně očerňováno.

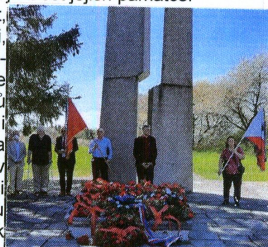
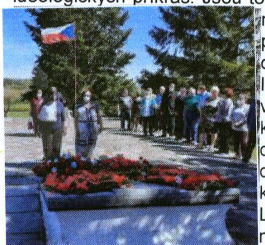
KSČM je často podsouváno, že jako tradiční strana nemá dostatečný koaliční potenciál. Opak je pravdou. Kroky, které KSČM udělala v posledních letech, na úrovni obcí, krajů i centra, vedly k uvědomění si, že i komunisté se mohou podílet úspěšně na veřejné moci a správě věcí veřejných.

VV ÚV KSČM

76. výročí ukončení 2. světové války na území naší republiky

V pondělí, 10. května odpoledne, při příležitosti 76. výročí posledních výstřelů druhé světové války jsme byli uctít památku na Slivici v pomníku Vítězství. Zde se odehrála poslední bitva ve dnech 11. - 12. 5. 1945, nejhrušnější světové války. V současné době se dějiny a průběh 2. světové války vykládají jinak, než je historická pravda. Proto je nutné našim dětem a vnukům dějiny vykládat podle toho, jak probíhaly bez ideologických příkras. Jsou to totiž ti mrtví, kdo položili svůj život za to, abychom zde nyní mohli žít v míru. Těm bychom se měli s úctou poklonit. Všichni ti mrtví osvoboditelé, ať už byli odkudkoliv, nás dnes spojují. Čest jejich památce!

Il. letos byl pietní akt, vzhledem k pandemii, komornější než v předešlých letech. Byly zde delegace všech okresů kraje, zasoupeny byly i LKŽ a KČP. Starosta městyse Jince J. Hála v úvodu přivítal přítomné následně předal slovo poslanci PČR, předsedovi Středočeského KV KSČM Stanislavu Grospičovi. Následně pak přítomní zastupci položili k pomníku kytice.

1921- 2021

KSČM si 100 let od založení své předchůdkyně, 31 let své existence a 30 let jediného českého levicového deníku Haló noviny důstojně připoměla banerem na sídle ÚV KSČM v ulici Politických vězňů. i ve vnitřních prostorách sídla. Hano

Informace pro členskou základnu,

Informaci začnu sobotou 8. a nedělí 9.5. kdy se naši členové a funkcionáři zúčastnili řady pietních aktů k uctění památky osvoboditelů, zejména vojáků Rudé armády, vojáků 1. čs. armádního sboru, vojáků spojenců na západě země, ale také partyzánů a občanů, kteří se zúčastnili Pražského povstání. Děkuji všem, kteří tyto pietní akty zorganizovali, účastníci se jich a tak odpověděli na nesmyslnou vyprovokovanou diplomatickou roztržkou s RF.

Pietních aktů, přes pandemická opatření se zúčastnilo velké množství lidí a ukázalo to skutečný vztah našich občanů k osvoboditelům, ale právě a zejména i k Ruské federaci. Takovou ukázkou respektu k hlavní tíži války ukázalo i chování našich lidí, ale i zástupců velvyslanectví země bývalého SSSR k Rusku. Na pietním shromáždění po položení věnců a květin od kanceláře prezidenta republiky a Poslanecké sněmovny, kterou jsem měl možnost položit spolu s předsedou Poslanecké sněmovny, ač protokolárně bylo řazení podle abecedy, tak všechny velvyslanectví Armenie, Azerbajdžanu, Běloruska a Kazachstánu, dala přednost velvyslanci Ruské federace Alexandru Vladimirovičovi Zmejevskému. Bylo i milé, jak ho lidé na čestném pohřebišti srdečně zdravili a vyjařovali své názory. Navíc bylo jasné, po jednání Evropské rady v Portu, že státy EU nále postoj nesdílí a nebudou následovat naše opatření o vyhoštění ruských diplomatů, ale naopak využijí naši roztržku ve prospěch svých firem, které naše výrobce a dodavatele na ruském trhu nahradí.

Pokračoval útok na jednoho z aktérů aktivního opatření Vrbětice, tedy ministra vnitra Jana Hamáčka. Pravicové strany dál vyhrcovaly protiruskou hysterii a útokem na ČSSD připravovaly další krok k prohloubení destabilizace vlády. To vyústilo v jejich společné prohlášení o tom, že na začátku června vyvolají hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. Termín odůvodnily tím, že do 31.5. je potřeba splnit požadavek na vyhoštění ruských diplomatů. Tak tyto politické strany jen potvrdily, že pracují v zájmu USA a nikoli v zájmu občanů naší vlasti. Připomínám, že pokud chce někdo bojovat proti Ruské federaci, musí od ní oddělit nejen Ukrajinu, ale také ji znepráčetel se slovanskými národy. (Parafrazuji O. Bismarcka). Vztahy České republiky a Ruské federace tak jsou záměrně ze zahraničí narušovány, tak abychom to byli právě mi Češi, kteří tyto vztahy budeme rozbijet. Jen připomínám stržení sochy maršála Koněva, stavba památníku Vlasovcům, komplikace při obchodních vztazích a další nepřátelské akty českých subjektů, včetně samospráv a nakonec i vlády. Tlak pravicových stran organizovaný z velvyslanectví USA a Velké Británie se zvyšuje a vláda mu neumí čelit.

12.5. probíhala schůze Poslanecké sněmovny. (Resp. 2 schůze 98 a 103). Dopoledne jsme opět projednávali stavební zákon a pokračovala obstrukce Pirátů. Nejřívě hodinovou diskusi o prořešících ministra zdravotnictví ve věci majetkových příznání. V samotné diskusi, přestože byl schválen návrh na omezení řetěznické doby na maximálně 2x 10 min. (Piráti požadovali alespoň 2x 30 minut) tak zatím byla jejich obstrukce úspěšná, i když si už museli vzít hodinovou přestávku, když neměli další řečníky. Předpokládám, že zákon bude dokončen 26.5. Odpoledne bylo věnováno 2.čtením sociálních zákonů a zákonu o digitální dani, který už měl platit letos a přinést do rozpočtu cca 3 mld Kč, ze zdanění reklamních výkonů na sítích Facebooku, Twitteru, ale i na Amazonu a dalších nadnárodních elektronických gigantů. 3. čtení bude snad přijato do konce května, pokud opět na pokyn z velvyslanectví USA nebudou pravicové strany, zejména ODS jednání protahovat a zdržovat.

Další den projednával organizační výbor 104. schůzi, která má začít 25.5. a bude mít okolo 550 bodů, které jistě neprojednáme, ale boj se soustředil na vyřazení bodů, které mají uzákonit obecné referendum, buď z dílny KSČM nebo SPD. Nakonec 2. čtení a 3. čtení zákona o obecním referendu bylo v programu schůze zachováno a budeme muset bojovat o jeho přednostní projednání. Ještě větší soubor jsem musel svést u návrhu podvýboru pro státní vyznamenání. Podvýbor organizačního výboru, vedený mpř. V. Pikalem za Piráty předložil návrh na vyznamenání skupiny bratří Mašínů, kterou do podvýboru přinesl den před skončením lhůty poslanec P. Žáček z ODS. Navrhl jsem speciální hlasování o tomto návrhu, vyřadí tyto osoby ze seznamu, který má být předložen prezidentu republiky a byl jsem úspěšný. Návrh byl přijat a pokud je tam bude chtít P. Žáček znovu zařadit, tak bude muset tento návrh předložit plénu Poslanecké sněmovny. Doufám, že i tady budeme úspěšní a vrahové neprojdou.

V pátek byl VV ÚV KSČM a přijal stanovisko ke konfliktu mezi Izraelem a Palestinci a prohlášení ke 100 letům od vzniku Komunistického hnutí v naší zemi. Obojí je v Haló novinách.

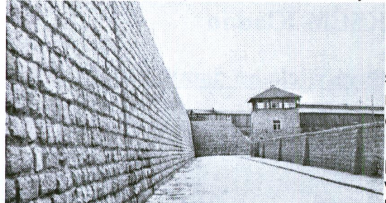
VV ÚV KSČM se zabýval také případným postupem PK KSČM v PS P ČR, pokud bude vyvoláno hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. Vzhledem k tomu, že je dostatek času, usnesením požádal o stanoviska jednotlivé OV a KV KSČM, aby postup strany byl co nejlépe pochopen celou členskou základnou. Dále rozhodl o konání pléna ÚV KSČM na 29.5. a provedl kontrolu přípravy na volby. Ta je plněm proudem.

Čeká nás velmi tvrdý politický boj, když kromě zlepšující se pandemické situace se stále zhoršuje mezinárodní situace, zvyšuje se napětí a rozpor kapitalismu se vyostřují tak, že stále více se přibližuje válečný konflikt, který chtějí USA vyvolat cizíma rukama, aby za něj nemusely odpovídat. Největší nebezpečí je zejména na středním východě, ale také ve východní Evropě, např. v oblasti Černého moře.

JUDR. Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM

CESTUJME!! ÖSTEREICH

Musel jsem použít názvu německého, žádnou zemi s písmenem O jsem neprocestoval. Evropská velmoc, (jejíž jsme byli nedobrovolnou součástí), se počátkem minulého století zmenšila a zúžila - od Neziiderského jezera po Bodamské na šest poledníků a necelé 2 rovnoběžky. Přestali jsme se nějak mít rádi, což vrcholilo nacizací drtivé většiny asi osmi milionů obyvatel země.

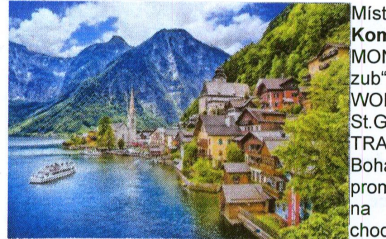

Můj otec se zázrakem po více než třech letech vrátil z vyhlazovacího tábora **Mauthausen**. Ze vzpomínek přeživších se civilisté k „heftingům“ chovali v nejlepším případě nevšímavě, většinou dávali najevo, že to té „saubandé“ patří. Po otevření hranic vedla má první cesta právě sem, pak ještě několikrát, aby také vnučata na vlastní oči viděla, jaké hrůzy lidem přinášeli nacizmus.

Je přímo nezbytné se pak odreagovat, cestovat po zemi, která má vše, co je třeba k dobrému životu. Řeky, úrodnou půdu, průmyslová města a hory s nekonečnými možnostmi sportu a turistiky. Moje rakouské cesty se uzavřely na čísle 21 a přesvědčily mne, že se mentalita lidí bohudík zcela změnila na velmi přátelskou. Začneme **SALZBURKEM**. Městu dominuje od roku 1077 pevnost, kterou zřídil arcibiskup Gebhard. Ať pěšky či lanovkou, za náhamu stojí jak muzeum, zákoutí hradu, tak kruhový rozhled – prostě nádhera. Dole ve městě rodný Mozartův dům, Kapitulní náměstí, rezidence arcibiskupů, kostely, zámky Hellbrun a Mirabel. Také lanovku na **UNTERSBERG** do výše 1800m doporučuji.

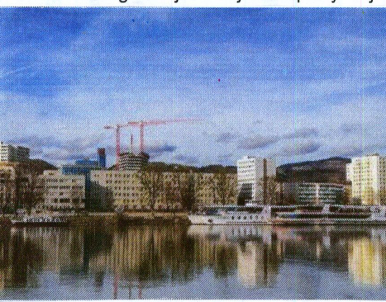

A řeka Salza – zde už je klidná, široká. Stojí zato putovat proti jejímu toku. Navštívíme městečka Hallein, Gollig s vodopádem, Tennegau, Flachau, Bishopshofen se známým lyžařským můstkem. Konečně **BAD GASTEIN**. Krásné termální lázně - při koupeli v teploučké vodě se díváš na 2.300m vysokou **STUBNERKOGEL**. Vyhlídku na polovinu zasněžených Taurů včetně Grossglockneru umožní lanovka. Procházíte po visutém chodníku nad propastí, posedíte v restauraci. Takových lanovek je po celém Rakousku snad tisíc. Další atrakcí města jsou prudké a vysoké vodopády, dá se k nim sejít či sjet výtahem. Pak už je řeka dosti divoká, hory jí hojně zásobují vodou. Pro zemi jsou typická hluboká údolí, která končí vždy hradbou hor. Například Ötztal či **PITZTAL** se střediskem St.Leonard. Na konci údolí je možnost vyvýzt se zubačkou v ledovci na **WIDSPITZE** do výše 3.774m. Ledovec- to je celoroční lyžování, takových míst je v Rakousku více.

Místem mého srdce je krásná **Solná Komora**. Pěkná jezera uprostřed hor. **MONDSEE** pod horou Scharberg, „Dračí zub“ východisko do kraje. Půvabné je **WOLFGANGSEE** se stejnojmennou vesnicí, St.Gilgen s hrobem matky W.A. Mozarta. **TRAUNSEE** s městečkem **GMUNDEN**. Bohatě zdobená radnice, lázeňská promenáda, basketový streetball. Ostrůvek na jezeře je přístupný dřevěným chodníčkem, na něm zámek **ORT**. Patřil rakouskému arciknížeti Janu Salvatorovi, který zmizel kocem 19. století kdysi v Jižní Americe. Možná si krásné scenerie pamatujete ze seriálu, který šel v naší TV asi před 15ti lety. Projel jsem se také po jezeře **MATSEE**-ve vesničce Seeham kostelík, pamětní deska s 29 fotkami padlých ve druhé světové. Vysoká daň za Hitlerovu touhu pro světovládě. Bad Ischl, za nemalý peníz si prohlédneš „chalupu“ císaře Františka Josefa. Už průjezdy zemí jsou krásným zážitkem, ať už jedete po A 9 po ose Maribor-Graz-Linz, nebo po A2- Graz, Klagenfurt, Salzburg.

Musíme se věnovat městům, i ty stojí za návštěvu. Především hlavní **Vídeň**, kde na Dunaji žije pětina obyvatel. Ringstarasse je okruhem barokních skvostů - Hofburg, radnice, parlament, Burgteatr, Musikverein, (vždy se těšíme na novoroční koncerty filharmonie), dům Sv. Štěpána, císařský **Schönbrunn**, nákupní ulice Mariahilferstrasse, zábavní park Práter, bizarní stavby Hunderwasserovy, Gürtel - uličky staré Vídně s klášterem sv.Kříže a mnoho dalšího skýtá někdejší římské opidum Vindobona. 30 km na jih doporučuji navštívit kouzelné lázně **BADEN**. Horké sírné prameny plní bazény pro celoroční venkovní koupání, voda má 35°C. Lázně navštěvovali císaři, hudebníci, dvořané, připomínají to sochy, pamětní sloup. Všude květiny, Hořící svíčky v kostele za padlé u Stalingradu jsou z jiné kapitoly dějin země. Druhým největším městem je **GRAZ**, kdysi pevnost, sítěžící severní Alpskou cestu. Hrad z 11.století, gotická katedrála. Sehrál důležitou úlohu v boji proti Turkům. Žil zde kolem roku 1600 Kepler a prokázal, že se země točí. Vzpomeňme i třetí město v pořadí **LINZ**. Říční přístav, železární prosperují, zbavily se konkurence **Polodvky**. Krásný střed města se starým a novým dómem, Altmarkt, radnice, honosné nábeží. Za Dunajem na kopci Linz-Urfar s výrazným kostelíkem

Sedmibolestné Panny Marie. Tak a víc se mi už nevejde, je čas na další písmeno. **Pavel Hruban**

ZPRAVODAJ OV KSCM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Pokání Miloše Zemana

Pokud by to totiž udělal, tak by mu zcela jistě pohrozily nějaké špičky z NATO, případně by mu bylo vyčíněno tehdejší americkou administrativou Billa Clintona, kterého v té době ztírala aféra kolem Moniky Lewinské. Po 22 letech tedy přišlo pokání Miloše Zemana, kdy se za schvalování bombardování omluvil. Je škoda, že tak neučinil již dávno, ale jedno přísloví praví, že nikdy není pozdě. Každopádně by se měli omluvit i jiní politici, kteří schvalovali a dodnes schvalují různé ilegální války, které jsou postaveny na lžích. Miloši Zemanovi patří dík, že prosazoval levicové věci nebo, že pomohl udržet levostředovou vládu, ale omluva za schvalování nějakého zločinu je málo a daná věc by měla být řešena mezinárodně a omluvit by se mělo NATO a také USA.

Nicméně jsem rád, že Miloš Zeman uznal svoji chybu z doby svého vládního angažmá předsedly vlády. Tady můžeme vidět, jaký je prezident taktik, když si uvědomuje, jak je důležité dnes utvářet politiku více azimutů a stavět mosty a ne je bourat. Ještě očekávám, že se omluví pravíci politici, kteří v roce 1999 schvalovali "humanitární bombardování" podle vzoru tehdejšího prezidenta Václava Havla. K tomu se ale nabubřelí pravíci panáci zcela jistě nesníží. Naopak hned zaútočili na Miloše Zemana, že jeho omluva je pokrytecká - ostatně co jiného čekat od antilevicového, antisociálního, antizemanovského a antiruského poslance Víta Rakušana (STAN a Piráti) nebo od hystericky poslankyně Markéty Adamové Pekarové (TOP 09, Spolu)? Možná by se tyto pravíci politici a političky podobného ražení jako výše uvedení, měli omluvit za ilegální válku v Iráku z roku 2003, která byla postavena na lžích, kterým tak ochotně přikyvovala tehdejší pravice. K takové omluvě ale nedojde, protože tím by vlastně potvrdili, že všichni lhali. Navíc by se pravíci politici měli omluvit i Rusku, když svými „velkohubými“ prohlášeními bez jasných důkazů (vše je postaveno na spekulacích a domněnkách – tedy lžích) ke kauze Vrbětice naprosto rozbouřili vztahy a došlo to tak daleko, že Rusko označilo ČR za nepřátelskou zemi spolu s USA (to se teda máme čím mezinárodně chlubit!).

Navíc se stále více ukazuje, že na naší politickou scénu mají čím dál větší vliv zpravodajské a bezpečnostní služby, které vytváří různé kauzy, jež mají za cíl ovlivnit uzavření voliče v nadcházejících volbách. Ano, poukazuje na kauzu Vrbětice, která nese veškeré znaky amerického studené puče. Jedná se o stejný scénář, jaký již několikrát proběhl v latinskoamerických zemích. Bohužel se z naší země stává banánová nebo přesněji bramborová (abychom vstihli tuzemský průměr) republika. Můžeme pozorovat úpadek politického řádu, kdy je politická scéna prodchnuta urážkami, napadáním, vulgaritami, nevráživostmi, odsuzováním jednoho a druhého, rozdělování na my a oni, my hodní a oni zlí, Zeman a Antizeman, Babiš a Antibabiš, komunisté a antikomunisté. Na tomto stavu mají podíl hlavně agresivní pravíci politici a političky, kteří se ohánějí hlavně ideologií nebo nevráživostí vůči nějaké osobě nebo minulosti.

Miloše Zemana můžeme a nemusíme mít rádi, můžeme jej vyzdvihovat i zatracovat, nesusouhlasit s jeho názory nebo jim horečně přikyvovat. Ať si vybereme jedno nebo druhé, tak musíme uznat, že svoji omluvou směrem k Srbsku je morálně i politicky výše, než pravíci nebo i jiní politici, kteří se dodnes za nic neomluvíli. Možná některým lidem chybí omluva Miloše Zemana za to, že nechal zprivatizovat banky, když byl předseda vlády, že deformoval českou politickou scénu díky opoziční smlouvě, případně že jeho vláda udělala některé nesmyslné privatizační akce. Ano, i tyto věci jsou pravda, a pokud by se prezident za ně omluvil, tak by zcela jistě zvýšil (podle mého názoru) svůj kredit a povýšil by jak morálně, jakož i politicky. Nicméně je potřeba Miloše Zemana podporovat a vidět jeho pozitivní roli dříve i dnes a do budoucna po podzimních volbách do Sněmovny a také směrem k jeho politice více azimutů – od EU, Rusko a Čínu, po USA a další země. Ale na druhou stranu je potřeba si uvědomit jeho slabiny – jako schvalování bombardování Jugoslávie, privatizace bank nebo vytvoření opoziční smlouvy atd. Tyto slabiny by nám ale stále neměly bránit v jeho podpoře, neboť je to strategický spojenec, daleko lepší, než pravíci politici. Svět totiž není dokonalý a každý v životě děláme chyby. Je však nutné si je uvědomit a přiznat si je, což prezident Zeman ve svém pokání za rok 1999 udělal. Mgr.Jan Klán

Války a migrace

Opravdu nevím, kdo a kdy, dal právě USA mandát dělat celému světu policajta a HLAVU SVĚTA. Právě USA mají krvavou historickou, neetickou minulost. USA je impérium vzešlé z válek, profitující z válek a jejich snad i samotná existence stojí na akčních válkách, všude ve světě probíhajících. Čím více válek tím lépe pro zbrojní magnáty USA.

Právě nyní se opět rozhořela válka mezi Izraelem a Palestinou. Že v ní umírá nemálo nevinných civilistů? Nevadí, s tím válekm hltiví mocipáni světa počítají. Proč ta samozvaná, „prý“ demokratická " HLAVA SVĚTA, policajt USA nevyzve Izrael a Palestinu k mírovým jednáním u kulatého stolu? Není to proto, že jejich válečné, smrtící zboží půjde zase na odbyt? Teď je načas na tomto území klid. V mnoha zemích ta samozvaná HLAVA SVĚTA, policajt, vyvolává válečné konflikty a poté se válekm i sama zúčastňuje.

To je patrně také důvodem té masivní migrace lidí z Afriky a zemí Blízkého východu do Evropy. Západní, zaoceánská HLAVA SVĚTA USA se tak ráda vměšuje všem zemím světa do jejich vnitřních záležitostí a dělá to pěkně po svém, pěkně "demokraticky" - nenávisťnou diktátorskou propagandou a svými válkami. Mám takový dojem, že USA povraždí v cizích zemích svými "demokratickými" válkami více nevinných civilistů, dětí, než by kdy zavraždili jejich tamní " diktátory ". Vyhnanství byl vždy ten nejtěžší trest pro vyhnance. To už patrně neplatí. Migrantí si jdou do západní Evropy pro svoje zasloužené, bohaté, válečné a koloniální r e p a r a c e. Západní válečné a koloniální zlo se dočkalo odplaty. Otázkou je, byly by ty masivní milionové migrace, nebyť tohoto dvojího zla západních zemí, impérií ? Nebyť toho jejich historicky známého otrokářského, vražedného a zlodějského kolonialismu v cizích zemích praktikovaného ? Nebyť těch jejich akčních válekm vměšujících se do vnitřních záležitostí cizích, svrchovaných zemí ?

Byl by dnes takový stav Země , kdyby HLAVOU SVĚTA bylo Rusko nebo Čína ? Opravdu by Rusko a Čína neustále rozeštvaly celý svět, tak jako USA, nenávisťnou propagandou proti Západu a stálými akčními válkami v západních zemích ? Silně o tom pochybuji. Bohužel samozvaným celosvětovým, válečným diktátorem se staly USA a celý svět jim tu východně nenávisťnou a válečnou politiku trpí. Proč mám ten pocit , že Hitlera nahradili prezidentí USA a táhnou opět směr Rusko ? E. Dolejšký